

สวนกับต้นไม้เป็นของคุณกัน สวนขนาดเล็ก จัดได้จัดแบ่งกลุ่ม พรรณไม้ ไม้ดังนี้

1. ไม้คลุมดิน
2. ไม้ประธาน
3. ไม้ยืนต้น
4. ไม้พุ่ม

ไม้คลุมดิน

เป็น พรรณไม้ ที่อยู่ริมนอกสุดของแปลง มีความสูงน้อยกว่า 30 เซนติเมตร ปลูกเพื่อเชื่อมระดับ ความสูงของ ไม้พุ่มกับหญ้าหรือพื้นด้านหน้า และช่วยเน้นแนวของแปลงให้ชัดเจน สร้างความเป็นระเบียบให้กับแปลงให้พื้นที่สวนมากขึ้น สำหรับไม้พุ่มบางชนิด โคนต้นจะทิ้งใบ ทำให้โคนต้นดูโล่ง ไม่สวยงาม งามมาไม้คลุมดินมาใช้จะช่วยแก้ปัญหาส่วนนี้ได้ ในกรณีที่ไม้พุ่ม ภายในแปลงมีความสูงมาก ไม้คลุมดินก็ควรมีระดับสูงให้เหมาะสมกับไม้พุ่ม ซึ่งไม้พุ่ม บางชนิดอาจตัดให้สั้น เลี้ยงเป็นไม้คลุมดินได้ และในทางกลับกัน ไม้คลุมดินบางชนิดอาจเลี้ยงแบบปล่อยให้สูงเป็นไม้พุ่มได้เช่นเดียวกัน

กาบหอยแครง ก้ามปูหลุด เงินไหลมา ดาดตะกั่ว ดาดทับทิม ปีกแมลงสาป เปเปอโรเมีย ผีเสื้อราตรี พรมก้ามหอย พลูด่าง(พลูทอง) เฟินเกล็ดหอย เฟินเงิน เฟินบอสตัน เหินใบมะขาม ระฆังทอง เศรษฐีเรือนนอก เศรษฐีกำหนอง หนวดปลากระดี่ กระดุมทองเลื้อย ก้ามหอย เกล็ดแก้ว คุณนายตื่นสาย ชุ่มกระต่ายเขียว ชุ่มกระต่ายดำ ดาหลเบอร์กเดซี รีบีนซาลี ไทรทอง บัวดิน บุษบาฮาวาย ผกากรองเลื้อย ผักเป็ดแดง ผักโขมแดง พิทูเนีย แพร่เชียงใหม่ ฟาประดิษฐ์ ลีนมังกรกระ

ไม้ประธาน

พรรณไม้ กลุ่มนี้สูงประมาณ 1.2-3 เมตร ถ้าเป็นสวนขนาดใหญ่ พรรณไม้ มีความสูงระดับนี้ใช้เพื่อเป็นจุดหยุดสายตา หรือมุมมองเป็นบางช่วงของสวน แต่ในสวนขนาดเล็กนี้ เราจะใช้เป็นไม้ประธานเพื่อเป็นจุดเด่น หรือจุดดึงสายตา การวางตำแหน่งแสดงดังภาพ

ไม้ยืนต้น เป็นต้นไม้ใหญ่ สูงกว่า 3 เมตร สำหรับปลูกเพื่อให้ร่มเงากับพื้นที่ บ้าน หรือสนาม และเป็นฉาก ของต้นไม้อื่น สวนขนาดเล็ก ปลูกไม้ใหญ่ได้น้อยต้น จะปลูกได้ก็ต้นขึ้นกับขนาดพื้นที่ ในการใช้จัดสวน มีหลักในการปลูกดังต่อไปนี้

ปลูกต้นไม้มุมบ้านเพื่อลดความกระด้างของเหลี่ยมเสา อาจปลูกต้นเดียว หรือปลูกสามต้นทำมุมกัน ขึ้นกับสภาพพื้นที่ ขนาดต้นไม้ การเจริญเติบโตของพืชนั้น ไม้ยืนต้นปลูกเป็นแถว นอกจากจะปลูกเพื่อบังลมหรือบังสายตา

ให้ปลูกไม้ยืนต้นทางด้านทิศตะวันตก เพื่อช่วยบังแสงแดดที่ร้อนแรงของช่วงบ่ายจะช่วยลดความร้อนในตัวบ้าน ประหยัดค่าไฟแอร์ พัดลมไปได้มาก

ไม้พุ่ม

มีความสูงประมาณ 0.3-1.20 เมตร การปลูกไม้พุ่มให้สวยงาม มีความสูงของไม้พุ่มมากกว่าหนึ่งระดับ เพื่อให้ ลดหล่น และ เกิดมิติทางด้านสูง-ต่า นิยมปลูกเป็นแปลงเพื่อความเป็นระเบียบสวยงาม ดูแลกรักษาง่าย และ เพื่อให้เห็น เส้นและรูปทรง ที่ชัดเจน โอบการแบ่งแปลงเป็นชั้นเพื่อให้เกิดมิติทางด้านหน้า-หลัง การออกแบบ จะเริ่มจาก เขียนขอบเขตของแปลง ไม้พุ่ม จากนั้นจึงเริ่มแบ่งแปลงต่อไป ไม่ควรแบ่งแปลงให้ขนาดเท่ากันเกินไป โดยแปลงด้านหลัง ควรมีความกว้างและสูงกว่าแปลงด้านหน้า และ แปลงด้านหน้าสุด จะมีความต่ำสุด และใช้เป็นไม้คลุมดิน นิยมแบ่งให้ได้ 3 ระดับ แต่สำหรับสวนขนาดเล็กอาจแบ่งแปลงเพียง 2 ระดับ ขึ้นอยู่กับตำแหน่ง และขนาดของพื้นที่

นอกจากนี้ยังสามารถปลูกไม้ประธาน เพื่อเพิ่มมิติให้ไม้พุ่ม หรือลดระดับ ความต่างกัน ของ ความสูง ระหว่าง ไม้ยืนต้น กับ ไม้พุ่ม ได้อีกด้วย

สำหรับสวนขนาดเล็กที่ไม่สามารถปลูกเป็นแปลง แต่ต้องการรายละเอียดสูงให้ดูเป็นธรรมชาติ การวางตำแหน่ง พรรณไม้ จะวางตำแหน่งชนิดละ 1 หรือ 2 ต้น หรือมากกว่า ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ และความต้องการในออกแบบ ดังภาพข้างล่าง